

Mál nr. 174/2012**M****og****vátryggingafélagið X v/ ábyrgðartryggingar bifreiðar.****Árekstur rafknúins reiðhjóls (rafskutlu / -vespu) og bifreiðar á Fróðengi í Reykjavík.****Gögn.**

79. Málskot, móttækið 25.4.2012, ásamt fylgigögnum.

80. Bréf X, dags 8.5.2012.

Málsatvik.

Hinn 14.4.2012 var bifreiðinni A ekið til vesturs botnlangagötu frá húsum nr. 6-10 við Fróðengi með fyrirhugaða akstursstefnu til vinstri suður Fróðengi. Í sömu andrá var B, rafknúnu reiðhjóli, svokallaðri rafskutlu eða rafvespu, ekið suður gangstíg meðfram Fróðengi og áleiðis yfir akbraut þá sem A var ekið eftir. Rákust þá saman hægra framhorn A og B.

Í lögregluskýrslu er haft eftir ökumanni A að hann hafi ekið að gatnamótunum og litið eftir umferð og þá ekki vitað til fyrr en B hafi lent á hægra framhorni A. Ökumaðurinn kvaðst ekki hafa séð B fyrr en óhappið varð.

Stjórnandi B var stúlka á 14. ári, en faðir hennar, M, er eigandi B. Ekkert er haft eftir stjórnanda B í gögnum málsins um óhappið og tildrög þess að öðru leyti en því að í málskoti kveður M að stjórnandinn hafi hægt á sér vegna þess að hún „nálgaðist það að þurfa að fara yfir götu.“ Jafnframt hafi hún ekki getað staðfest að farþegi hafi tjáð henni að varast bifreið, þar sem hún minnst þess ekki að hafa heyrt það.

Farþegi sem var á B kvaðst hafa séð til ferða A rétt áður en óhappið varð og sagt stjórnanda B að stöðva en ekki vitað til fyrr en óhappið varð.

M hefur krafist bóta fyrir tjón sem varða á B úr ábyrgðartryggingu A hjá vátryggingafélaginu X. X hefur hafnað bótaskyldu.

Álit.

Eins og fyrr getur telst B vera reiðhjól, þ.e. lítið vél- eða rafknúið ökutæki sem hannað er til aksturs á hraða frá 8 km og upp í 25 km á klst. Farartækjum sem þessum má ekki aka á akbraut, sbr. skilgreiningu í 2. gr. umferðarlaga nr. 40/1987. B telst því ekki til skráningarskyldra vélknúinna ökutækja. Um ábyrgð á tjóni því sem hlaust við árekstur A og B fer því eftir ákvæðum 88. gr. ufl. Samkvæmt 1. mgr. 88. gr. skal sá sem ábyrgð ber á skráningarskyldu vélknúnu ökutæki bæta það tjón sem hlýst af notkun þess enda þótt tjónið verði ekki rakið til bilunar eða galla á tækinu eða ógætni ökumanns. Bætur fyrir tjón á munum má lækka eða fella niður ef sá sem fyrir tjóni varð var meðvaldur að því af ásetningi eða gáleysi, sbr. 3. mgr. 88. gr.

Samkvæmt 1. mgr. 1. gr. ufl. gilda ákvæði laganna, nema annað sé ákveðið, um umferð á vegum. Stjórnanda B bar því að hlíta ákvæðum laganna í akstri sínum, jafnvel þótt B sé ekki skráningarskyld vélknúið ökutæki. Samkvæmt 3. mgr. 25. gr. ufl. skal ökumaður, sem ætlar að aka af gangstétt út á veg, veita umferð í veg fyrir leið hans forgang.

Stjórnandi B gætti ekki þessa ákvæðis er hann ók út á götuna. Þá kvað ökumaður A bifreið sína hafa verið kyrrstæða þegar áreksturinn varð. Þá reyndi farþegi á B að vara stjórnanda þess við ferðum A en það dugði ekki til. Stjórnandi B átti að hafa aldur og þroska til að geta sinnt aðgæsluskyldu sinni áður en hún ók út á akbrautina. Í ljósi þessa verður áreksturinn að rakinn til gáleysis stjórnanda B. Ekki verður séð að ökumaður A hafi getað varist ferðir B áður en óhappið varð. Ekkert bendir til þess að óhappið verði rakið til mistaka eða annarra atvika sem ökumaður A ber ábyrgð á. Stjórnandi B var með tækið að láni frá föður sínum, M, og ekki liggur annað fyrir en það hafi verið með samþykki hans. Því verður M að sæta skerðingu á bótarétti sínum að því marki sem óhappið verður rakið til stjórnanda B. Samkvæmt því sem að framan greinir, sbr. og 3. mgr. 88. gr. ufl. falla niður bætur vegna tjóns á B, þar sem stjórnandi þess telst eiga alla sök á því að óhappið varð. B bætist því ekki úr ábyrgðartryggingu A hjá X.

Niðurstaða.

Tjón á rafknúnu reiðhjóli í eigu M bætist ekki úr ábyrgðartryggingu A hjá X.

Reykjavík, 30. maí 2012.

Rúnar Guðmundsson hdl.

Valgeir Pálsson hrl.

Jón Magnússon hrl.